

opnaa straks at blive bedømte, saaledes at de af dem, der befandtes ikke at være tjenstdygtige, kunde fortsætte deres Erhverv. Det vilde kunne gøres saa hurtig, at de dertil vilde kunne benytte vedkommende Skibes Liggedage i Havnen, saaledes at de igen kunde sejle videre med dem. Man har dernæst gerne villet skaffe dem endnu en Ret, nemlig en Hjælp til deres Ophold, saaledes at de ikke behøve at søge Sjøværarbejde, hvad der ogsaa vil være vanskeligt for dem at opnaa. Man har derved villet hjælpe paa de Folk, som ikke kunde faa hverken indenrigsk eller udenrigsk Søfart i Stoppetiden, idet man har villet aabne dem Adgang til at faa Logis og Kost paa et af Flaadens Kaserneskebe. Man har vel indset, at der kunde være Vanskeligheder ved herpaa at kasernerne et saadant Mandskab, som ikke var uniformeret, men man har dog ikke anset Vanskelighederne for uoverkommelige. Disse Folk vilde jo kunne beskæftiges paa forskellig Maade. Man kunde f. Eks. søge at sætte dem ind i ethvert Tilfælde i Teorien af den Tjeneste, de skulde tiltræde fra det Øjeblik, Indkaldelsesordren kommer, og Mødedagen bestemmes. Vi have dog ikke tænkt os, at det skulde betragtes som et Logishus, hvor de skulde kunne gaa til og fra, som de selv vilde. Det maa naturligvis være saaledes, at de fra det Øjeblik, de melde sig til Optagelse i et saadant Kaserneskebe, maa underkaste sig de af Administrationen nærmere givne Bestemmelser med Hensyn til Overholdelse af Orden og Disciplin. Det vil saa være disse Folk bekendt, hvad de gaa ind til, og de maa underkaste sig de Bestemmelser, som maatte blive givne af Administrationen. Vi vilde nu meget gerne vide, om den højtærede Marineminister vil gaa ind derpaa, ligesom vi ogsaa gerne vilde høre hans Udtalelser om denne Kassationskommission, der i Øjeblikket bestaar af Kommandanten i Nyboder, 3 Læger og endda til Tider en Officer til. Denne Kommission vilde i dette Tilfælde — hvad den jo faktisk bliver ogsaa i andre Tilfælde — kunne reduceres ikke saa lidt. Det er jo dog paa Sessionerne kun en enkelt Læge foruden Officerer, der afgør Sagen, og det samme gælder ogsaa om Bord i Krigsskibene paa Togt. Der er Skibsløgen i Forbindelse

med Skibschefen eller en anden Officer i Stand til at kunne bedømme de paagældende Folks Tjenstdygtighed. Naar man indskrænker sig dertil, vil det gaa meget lettere, end naar man skal sammenkalde en større Kommission. Kaserneskebets Chef eller en Officer foruden en Læge — altsaa kun to Personer — vilde altid være til Stede, da Kaserneskebet altid ligger med Kommandoen oppe. De Søfolk, som ere her i Havnen, vilde derfor ikke af Hensyn til Møde for Kommissionen behøve at afmønstre. De kunne melde sig for denne mindre Kommission, og efter Bedømmelsen kunne de fortsætte deres Koffardifart. Jeg skal endnu kun berøre Spørgsmaalet om Omkostningerne, som vilde blive en Følge af den Assistance, som man her meget vilde ønske, at baade Regering og Tingene vilde yde disse stoppede Søfolk. Forslagsstillerne have ikke kunnet indsamle det nødvendige Materiale til at kunne nøjagtig bestemme Størrelsen af disse Omkostninger, men synderlig mange Tusinde Kroner mener man ikke, de ville kunne beløbe sig til. Der kunde maaske ogsaa, hvis man vil gaa ind paa det Forslag, som her foreligger, ske en lille Reduktion i disse Omkostninger, saafremt man vilde indrette to Stoppetider for Søfolk i Stedet for, at man nu kun har en, nemlig i de tidligere Foraarsmaaneder. Man skulde saa ogsaa have en saadan Stoppetid om Efteraaret for de faa Søfolk, som der er Brug for paa det Skib, der i Almindelighed skal gøre et Vintertogt. Ellers vilde nemlig disse Folk i Henhold til Bestemmelserne her — hvis de da ikke gik i Koffardifart — kunne fordrø denne Assistance ydet i Mellemtiden helt fra Foraaret til hen paa Efteraaret, og det vilde dog være mindre heldigt. Derpaa vilde der kunne raades Bod ved Indførelsen af to saadanne Stoppetider; Omkostningerne vilde da ogsaa blive mindre. I øvrigt kunne de Omkostninger, som et saadant Vintertogt medfører, ikke være synderlig store, da der kun kan være Tale om 30 til 50 Mand. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til den højtærede Ministers Velvilje, og jeg skal saa afvente, hvorledes Ministeren vil stille sig til Sagen.